

ואינון צדיקים גמורים דנכתבין ונחתמין
 לאלתר לחיים, וכתובין בספרא דחיי,
 כמה דאת אמר ובספר חיים ברכה וכו',
 בינוננים דפלילין מחול וקדש תליין עד יום
 הכפורים דאיהו פגוונא דתיבת נח, אם תייבין
 בתיובתא יקבל לון ויפתבון לחיי, ואם לאו
 יפתבון למיתה עם אחרנין, דאתמר
 בהון (בראשית ז כא) ויגוע כל בשר וכו', ובינוננים
 בגין דאית בהון פקודין וחובין, אתמר
 בהון (שם ו ט) ומפל החי מפל בשר וכו', מפל
 החי מסטרא דזכוון, מפל בשר מסטרא
 דחובין.

והם צדיקים גמורים שנכתבים
 ונחתמים לאלתר לחיים, וכתובים
 בספר החיים, כמו שנאמר
 ובספר חיים ברכה וכו'. הבינוננים
 שפלוילים מחול וקדש, תלויים עד יום
 הכפורים, שהוא כמו תבת נח,
 ואם שבים בתשובה, יקבל אותם
 ויפתבו לחיים, ואם לא, יפתבו למיתה
 עם האחרים, שנאמר בהם ויגוע
 כל בשר וכו', והבינוננים, משום
 שיש בהם מצוות ועברות, נאמר
 בהם ומפל החי מפל בשר וכו', מפל
 החי - מצד של הזכיות, מפל בשר -
 מצד העברות.

ועוד, שבזמן שיבא המשיח, כל
 אלו ששמרו אות הברית, יציל
 אותם ממגפה, שבאותו זמן
 תתבטל המגפה, שהיו מתנבאים
 אותם נביאים של האספקלריה
 שלא מאירה, שלא ישארו אלא
 אחד מעיר ושנים ממשפחה, כמו
 אותו שפתוב שנים שנים באו אל
 נח, ויש מי שאומר שבעה שבעה,
 מצד של בת שבע, ואלו הם אחד
 מעיר. נח זה שבת, שבו מניחה
 שירוש אותה הצדיק, שנים
 שנים, שני ימים, אחד של ראש
 השנה ואחד של יום הדין,
 שהשני הוא מספק, ויום אחד של
 יום הכפורים, ויום אחד של
 שבועות, ושבעה שבועה הם
 שבעה ימי ספוט ושבעת ימי
 פסח, שמי ששומר אותם ימים
 עתיד להנצל בגלות.

(ועוד דבזמנא דייטי משיחא כל אינון דנטרו אות ברית ישוב
 יתהון ממותנא, דבההוא זמנא יתבטל מותנא, דהו
 מתנבאין אינון נביאיא דאספקלריא דלא נהרא דלא ישתארו אלא
 חד מעיר ושנים ממשפחה, בגון ההוא דכתיב (שם ז ט) שנים
 שנים באו אל נח, ואית מאן דאמר שבעה שבעה מסטרא דבת
 שבע, ואלין אינון חד מעיר, נח דא שבת, דביה גיחא דרית לה
 צדיק, שנים שנים תרין יומין חד דראש השנה וחד דיום הדין,
 דתניינא איהו מספק ויומא חדא דיום הכפורים, ויומא חדא
 דשבועות, ושבעה שבועה אינון שבועה יומי דסכות ושבעה יומי
 דפסחא, דמאן דנטיר אינון יומין עתיד לאשתובא בגלותא).

ובגין דגלי כל דא קודשא בריך הוא למשה,
 שאיל רחמי עליהו, ומסר גרמיה
 למיתה, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין
 מחני נא מספרך, ובפיוסא דיליה אדבק
 במלכא, ואחיד בדרועא דימינא ואמר (שם
 יא) זכור לאברהם, ולבתר אחיד בשמאלא
 ואמר זכור ליצחק, ולבתר אחיד בגופא
 ואמר (שם) ולישראל, ואמר קודשא בריך הוא
 לאלין בינוננים לגבייהו תמה זכות אבות, פיון

ומשום שגלה כל זה הקדוש ברוך
 הוא למשה, בקש עליהם רחמים
 ומסר עצמו למיתה, זהו שפתוב
 ואם אין מחני נא מספרך, ובפיוס
 שלו נדבק במלך, ואחז ברוע
 ימין, ואמר זכר לאברהם, ואחר
 כך אחז בשמאל ואמר זכר
 ליצחק, ואחר כך אחז בגוף ואמר
 תמה זכות אבות, פיון שלא שבו

ואמר הקדוש ברוך הוא לבינוננים הללו, אליהם

בתשובה, הרי הם פרשעים
גמורים, ואם שבים בתשובה,
נאמר אליהם חלה זכות אבות,
וכדי שלא יאבדו הבינוניים
הללו, אמר משה, וכי יאמרו בני
העולם שאני כמו נח שלא בקש
רחמים על דורו? באותו זמן מסר
עצמו עליהם, זהו שפתוב ואם
אין מחני נא.

ובשום זה עתיד הרועה הנאמן
להיות בגלות האחרונה, ובו
יתקיים והוא מחולל מפשעינו,
נעשה חל בגללם, מדכא
בעונותינו, במכות של יסורים
של עניות, בכמה דתקים שסובל
עליהם, ובגללו וינחם יהוה על
הרעה וגומר, וזהו שפתוב
ובחבורתו נרפא לנו, ובגללו
שמאל דוחה את הבינוניים,
שהיא ראש השנה, וימין מקרבת
אותם בתשובה, שהוא פסח,
זרוע ימין לקבל שבים, וימין
אותם מנפילתם ואוחז בידיהם,
ויאמר להם קומי שבי ירושלים,
ובשבעות יצאו בזכות משה,
שמתן תורה הוא רחמים, ומגלה
להם ספר תורה, ויתכנסו
לירושלים, ותראה היבשה,
מלכות הרשעה, ורחמים על
בניו, ובו פנשר יעיר קנו. מי זה
קנו? ירושלים קנו (לשכינה).

באותו זמן שופר מהפ"ף
קדמ"א זק"ף קט"ן, מתהפכת
ממשלת אמות העולם, וישראל
שהם מזרע אותו שנאמר בו
קטנתי מכל החסדים, מתעלה
ומזדקף, ונאמר בו זק"ף גדו"ל,
בימין התעלו מן הגלות, בגלל
שמוליק לימין משה, שדרגתו
העמוד האמצעי, שהוא שבעות.
ובו מארי"ף טר"ח"א, בו מארי"ף
הקדוש ברוך הוא, שהוא אר"ף

דלא תאבו בתיובתא קא אינון פרשעים
גמורים ואם תאבין בתיובתא אתמר לגבייהו
חלה זכות אבות, ובגין דלא יתאבידו אלין
בינוניים אמר משה וכי ימרון בני עלמא דאנא
פנח דלא בעא רחמי על דריה, בההוא זמנא
מסר גרמיה עלייהו, הדא הוא דכתיב ואם
אין מחני נא.

ובגין דא עתיד רעיא מהימנא למהוי בגלותא
בתראה, וביה יתקיים (ישעיה נג ה) והוא
מחולל מפשעינו, אתעביד חול בגינייהו,
מדופא בעונותינו במכתשין דיסורין דעניותא,
בכמה דוחקין דסביל עלייהו, ובגיניה (שמות לב
ד) וינחם יהוה על הרעה וגומר, והדא הוא
דכתיב (ישעיה נג ה) ובחבורתו נרפא לנו, ובגיניה
שמאל דוחה לבינוניים דאיהי ראש השנה,
וימין מקרב לון בתיובתא דאיהו פסח, (דף נה
ע"א) דרועא ימינא לקבל שבים, וימין לון
מנפילו דלהון ואחיד בידיהון, וימי לון קומי
שבי ירושלים, ובשבעות יפקון בזכותא
דמשה דאיהו מתן תורה רחמי, וגלי לון ספר
תורה, ויתפנשון לירושלים, ותראה היבשה
מלכות הרשעה, ורחמי על בנוי, וביה (דברים
לב יא) פנשר יעיר קנו, מאן קנו ירושלים קנו
(לשכינתא).

בההוא זמנא שופר מהופ"ף קדמ"א זקף
קט"ן, אתהפף ממשלה דאומין
דעלמא, וישראל דאינון מזרעא דההוא
דאתמר ביה (בראשית לב יא) קטנתי מכל החסדים
אסתלק ואזדקף, ואתמר ביה זק"ף גדו"ל,
בימינא אסתלקו מן גלותא, בגין דמוליק
לימין משה דדרגיה עמודא דאמצעיתא דאיהו
שבעות.

וביה מארי"ף טר"ח"א, ביה מארי"ף קודשא בריה דאיהו אר"ף אפים